

Guia per als processos selectius de personal al servei de les administracions públiques

Titulacions universitàries oficials en
l'àrea de coneixement de l'enginyeria

ENGINYERS | BCN

COL·LEGI D'ENGINYERS GRADUATS
I ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS
DE BARCELONA

enginyerscivils.cat

Col·legi d'Enginyers Tècnics
d'Obres Públiques de Catalunya

**Guia per als processos
selectius de personal al servei
de les administracions públiques**
Titulacions universitàries oficials
en l'àrea de coneixement de l'enginyeria

Revisió 0

Data d'aprovació
02.11.2016

Edició
Desembre de 2016

Edita
Col·legi d'Enginyers Graduats
i Enginyers Tècnics Industrials
de Barcelona

Consell de Cent, 365
08009 Barcelona
Tel.: 934 96 14 20
Fax 932 15 20 81
ebcn@ebcn.cat

Coordinació
Serveis Jurídics

Guia per als processos selectius de personal al servei de les administracions públiques

Titulacions universitàries oficials en
l'àrea de coneixement de l'enginyeria

Revisió 0

Aprovat el 2 de novembre de 2016

ENGINYERS | BCN

COL·LEGI D'ENGINYERS GRADUATS
I ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS
DE BARCELONA

Índex

I. Introducció	05
II. Bloc 1. Les titulacions universitàries oficials de l'àrea del coneixement de l'enginyeria°	06
1. Quines titulacions universitàries oficials de l'àrea del coneixement de l'enginyeria existeixen?	06
2. Quins són els títols universitaris oficials d'enginyer i d'enginyer tècnic (sistema universitari pre-Bolonya)?	06
3. Els títols universitaris d'enginyer són superiors als d'enginyer tècnic?	08
4. En què es diferencien els ensenyaments universitaris oficials de Grau i de Màster?	09
5. Quins són els títols universitaris oficials de Grau i Màster en l'àrea de coneixement de l'enginyeria?	10
6. Quins són els títols universitaris oficials de Grau i de Màster que habiliten per a l'accés o exercici d'activitats professionals regulades?	10
a. Titulacions de Grau que habiliten professions regulades d'Enginyeria Tècnica	10
b. Titulacions de Màster que habiliten professions regulades d'Enginyeria	12
7. Quins són els títols universitaris oficials de Grau i Màster que no habiliten per a l'accés o exercici d'activitats professionals regulades?	13
8. Quina eina permet saber si un títol universitari oficial de Grau o de Màster habilita una professió regulada?	14
9. La regulació de la correspondència dels títols d'enginyer i d'enginyer tècnic al de Màster i Grau, respectivament, i l'accés a la funció pública	15
III. Bloc 2. Els cossos i escales de funcionaris i les titulacions exigides	17
1. Quin és el vigent sistema de cossos i escales de funcionaris i quines titulacions hi donen accés	17
2. Si, de forma general, només el títol universitari oficial de Grau dóna accés al Grup A, què succeeix amb les titulacions pre-Bolonya d'enginyer i d'enginyer tècnic?	18
3. Es pot establir com a requisit dels candidats posseir un màster universitari oficial en un procés selectiu per a una plaça del Grup A?	22
4. En els processos selectius, és correcte exigir només títols universitaris oficials de Grau o, en cas d'habilitació legal, de Màster que habilitin professions regulades?	23
5. Com afecta l'article 76 de la Llei de l'Estat de l'estatut bàsic de l'empleat públic als cossos de funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya?	24
6. Taula d'exemples de redacció del requisit de titulació i la seva valoració	25

I. Introducció

La Declaració de Bolonya de 1999 va iniciar un procés de convergència amb l'establiment del denominat Espai Europeu de l'Ensenyament Superior (EEES), que tenia com a objectius principals un sistema harmonitzat d'estudis universitaris; una mesura de treball i estudi de l'estudiant fàcil de calcular i transferir, denominada crèdit europeu (ECTS); la mobilitat europea i internacional; la garantia de la qualitat de les titulacions i institucions universitàries, i aconseguir l'accés a la universitat de qualsevol persona amb independència de les seves possibilitats econòmiques.

El Procés de Bolonya es va incorporar plenament l'any 2007 al dret intern en l'àmbit dels títols acadèmics universitaris amb la reforma de la Llei orgànica 6/2001, d'universitats, així com en l'àmbit de l'accés a la funció pública, amb la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Per lògica cronològica, l'adaptació s'ha implementat primerament en els ensenyaments universitaris, que van passar d'un sistema de títols acadèmics universitaris d'arquitecte, enginyer, llicenciat, arquitecte tècnic, enginyer tècnic, diplomad i doctorat a un sistema estructurat en tres cicles: Grau, Màster i Doctorat.

L'adaptació a l'EEES ha provocat una proliferació de titulacions universitàries amb una gran varietat de denominacions, atès que són les universitats les que, sota el principi d'autonomia, elaboren i preparen els seus plans d'estudi i només s'han de subjectar a unes determinades directives del Govern estatal respecte a titulacions acadèmiques universitàries que habilitin professions regulades.

No obstant això, aquest procés no ha estat exempt de problemes d'assimilació i de comprensió d'aquest nou sistema de titulacions universitàries, així com d'una multitud d'impugnacions de titulacions i la seva inscripció en el Registre d'Universitats, Centres i Títols (RUTC).

Pel que fa a l'accés a la funció pública, l'adaptació ha suposat passar d'un sistema de cossos i escales, en què la titulació d'enginyer donava lloc a l'ingrés al Grup A i la titulació d'enginyer tècnic al Grup B, a un sistema en què la titulació de Grau és la que dona accés al Grup A i la subdivisió entre A1 i A2 s'efectua exclusivament per raó de les responsabilitats assumides, sense perjudici d'una regulació transitòria de coexistència entre ambdós sistemes de titulacions.

Múltiples promocions de titulats graduats en enginyeria i màsters en enginyeria han sortit de les universitats i ja és plena aquesta coexistència de titulacions en el mercat laboral i, per tant, els nous titulats s'incorporen com a potencials aspirants en processos selectius de les administracions públiques.

El Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona, per una banda, ha tingut multitud de consultes de responsables d'organització i recursos humans de diferents administracions relatives a com haurien de redactar el requisit de titulació dels candidats en un procés selectiu i, per l'altra, ha constatat nombrosos processos selectius en què el requisit de titulació no s'ajustava a la normativa aplicable o bé induïen a la confusió els interessats.

Aquesta Guia pretén fer una radiografia de l'actual situació amb la voluntat d'oferir una eina de consulta a les administracions públiques, amb el benentès que no pretén entrar en les competències i atribucions professionals de cada titulació o professió que habilita.

En un primer bloc, aquesta Guia explica quines titulacions universitàries de l'àmbit del coneixement de l'enginyeria coexisteixen, mentre que, en el segon bloc, s'examina el vigent sistema de cossos i escales de funcionaris i l'encaix d'aquestes titulacions.

II. BLOC I. Les titulacions universitàries oficials de l'àrea del coneixement de l'enginyeria

1. Quines titulacions universitàries oficials de l'àrea del coneixement de l'enginyeria existeixen?

Actualment i durant molt temps, conviuran dos grans grups de denominacions de les titulacions universitàries d'ensenyament superior:

- els títols universitaris d'enginyer i d'enginyer tècnic (sistema universitari pre-Bolonya).
- els títols de Grau i Màster universitaris de l'àrea de coneixement de l'enginyeria (sistema universitari post-Bolonya).

2. Quins són els títols universitaris oficials d'enginyer i d'enginyer tècnic (sistema universitari pre-bolonya)?

Fins a la implementació de l'EEES, els títols acadèmics universitaris eren: diplomant universitari, arquitecte tècnic, **enginyer tècnic**, llicenciat, arquitecte, **enginyer** i doctor, d'acord amb l'article 37 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, prèviament a la seva modificació per la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril.

Les titulacions d'Enginyeria i Enginyeria Tècnica es troben detallades en l'Annex del Reial decret 1954/1994, de 30 de setembre, sobre homologació de títols del Catàleg de Títols Universitaris Oficials, en l'apartat "III. Ensenyaments tècnics", que distingeix "Enginyeries" (en la lletra A) i "Enginyeries tècniques" (en la lletra B).

A. ENGINYERIES:

TITULACIÓ UNIVERSITÀRIA	HABILITA UNA PROFESSION REGULADA*
Enginyer agrònom	SÍ
Enginyer aeronàutic	SÍ
Enginyer en Automàtica i Electrònica Industrial	NO
Enginyer de camins, canals i ports	SÍ
Enginyer en Electrònica	NO
Enginyer en Geodèsia i Cartografia	NO
Enginyer industrial	SÍ
Enginyer en Informàtica	NO
Enginyer de materials	NO
Enginyer de mines	SÍ
Enginyer forestal	SÍ
Enginyer naval i oceànic	SÍ
Enginyer en Organització Industrial	NO
Enginyer químic	NO
Enginyer de telecomunicació	SÍ

*Condicció de professió reglada en la normativa següent: 1) Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre, pel qual es regula el sistema general de reconeixement dels títols d'ensenyament superior dels Estats membres de la Unió Europea i altres Estats; 2) Resolució de 15 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Universitats, per la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres, pel qual s'estableixen les condicions a què s'hauran d'adequar els plans d'estudis conduents a l'obtenció de títols que habilitin per a l'exercici de les diferents professions regulades d'enginyer.

B. ENGINYERIES TÈCNIQUES

TITULACIÓ UNIVERSITÀRIA	HABILITA UNA PROFESSION REGULADA*
Enginyer tècnic aeronàutic, especialitat en aeromotors Enginyer tècnic aeronàutic, especialitat en aeronavegació Enginyer tècnic aeronàutic, especialitat en aereons Enginyer tècnic aeronàutic, especialitat en aeroports Enginyer tècnic aeronàutic, especialitat en equips i materials aeroespacials	SÍ
Enginyer tècnic agrícola, especialitat en explotacions agropecuàries Enginyer tècnic agrícola, especialitat en hortofruccultura i jardineria Enginyer tècnic agrícola, especialitat en indústries agràries i alimentàries Enginyer tècnic agrícola, especialitat en mecanització i construccions rurals	SÍ
Enginyer tècnic en Disseny Industrial	NO
Enginyer tècnic forestal, especialitat en Explotacions Forestals Enginyer tècnic forestal, especialitat en Indústries Forestals	SÍ
Enginyer tècnic industrial, especialitat en electricitat Enginyer tècnic industrial, especialitat en electrònica industrial Enginyer tècnic industrial, especialitat en mecànica Enginyer tècnic industrial, especialitat en química industrial Enginyer tècnic industrial, especialitat tèxtil	SÍ
Enginyer tècnic en Informàtica de Gestió	NO
Enginyer tècnic en Informàtica de Sistemes	NO
Enginyer tècnic de mines, especialitat en explotacions de mines Enginyer tècnic de mines, especialitat en instal·lacions electromecàniques mineres Enginyer tècnic de mines, especialitat en mineral·lúrgia i metal·lúrgia Enginyer tècnic de mines, especialitat en recursos energètics, combustibles i explosius Enginyer tècnic de mines, especialitat en sondeig i prospeccions mineres	SÍ

Enginyer tècnic naval, especialitat en estructures marines Enginyer tècnic naval, especialitat en propulsió i serveis del buc	Sí
Enginyer tècnic en Obres Públiques, especialitat en construccions civils Enginyer tècnic en Obres Públiques, especialitat en hidrologia Enginyer tècnic en Obres Públiques, especialitat en transports i serveis urbans	Sí
Enginyer tècnic en Telecomunicació, especialitat en sistemes electrònics Enginyer tècnic en Telecomunicació, especialitat en sistemes de telecomunicació Enginyer tècnic en Telecomunicació, especialitat en so i imatge Enginyer tècnic en Telecomunicació, especialitat en telemàtica	Sí
Enginyer tècnic en Topografia	Sí

*Condicció de professió reglada en la normativa següent: 1) Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre, pel qual es regula el sistema general de reconeixement dels títols d'ensenyament superior dels Estats membres de la Unió Europea i altres Estats; 2) Resolució de 15 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Universitats, per la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres, pel qual s'estableixen les condicions a què s'hauran d'adequar els plans d'estudis conduents a l'obtenció de títols que habilitin per a l'exercici de les diferents professions regulades d'enginyer tècnic.

3. Els títols universitaris oficials d'enginyer són superiors als d'enginyer tècnic?

No; l'expressió "enginyer superior", per tal de distingir el títol d'enginyer del d'enginyer tècnic, és contrària a la regulació de l'organització i l'estructura dels ensenyaments universitaris.

Les titulacions universitàries d'enginyer i d'enginyer tècnic són, ambdues, titulacions d'ensenyament superior, d'acord amb l'article 37 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, amb el redactat previ a la seva modificació per la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril.

Fins a la implementació de l'EEES, eren titulacions d'ensenyament superior: diplomati universitari, arquitecte tècnic, **enginyer tècnic**, llicenciat, arquitecte, **enginyer** i doctor. En cap moment, s'inclou el qualificatiu de "superior" en el cas de les enginyeries.

Així mateix, l'Annex del Reial decret 1954/1994, de 30 de setembre, sobre homologació de títols del Catàleg de Títols Universitaris Oficials, en l'apartat "III. Ensenyaments tècnics", distingeix "Enginyeries" (en la lletra A) i "Enginyeries tècniques" (en la lletra B). En cap moment s'inclou el qualificatiu de "superior" en el cas de les enginyeries.

Arran de la implementació de l'EEES, en execució de l'article 15.4 (per a títols de Màster) del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, es va publicar la Resolució de 15 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Universitats, per la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres, en què s'estableixen les condicions a les quals s'hauran d'adequar els plans d'estudis conduents a l'obtenció de títols que habilitin per a l'exercici de les diferents professions regulades d'enginyer.

Es declaren professions regulades amb aquesta finalitat:

- Enginyer aeronàutic
- Enginyer agrònom
- Enginyer de camins, canals i ports
- Enginyer industrial
- Enginyer de mines
- Enginyer forestal
- Enginyer naval i oceànic
- Enginyer de telecomunicació

En cap moment s'inclou el qualificatiu de "superior" en el cas de les enginyeries.

Tampoc s'inclou el qualificatiu de "superior" en cap de totes les ordres CIN del Ministeri d'Educació, Cultura i Ciència, en què s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de les diferents professions d'enginyer.

Igualment, es fa referència a "Enginyer" (no a "Enginyer Superior") i "Enginyer Tècnic" (no a "Enginyer de Grau Mitjà") en el Reial decret 967/2014, de 21 de novembre, pel qual s'estableixen els requisits i el procediment per a l'homologació i declaració d'equivalència a titulació i a nivell acadèmic universitari oficial i per a la convalidació d'estudis estrangers d'educació superior, i el procediment per determinar la correspondència als nivells del marc espanyol de qualificacions per a l'educació superior dels títols oficials d'arquitecte, enginyer, llicenciat, arquitecte tècnic, enginyer tècnic i diplomad.

En conseqüència, no existeix cap titulació universitària d'enginyer superior, sinó la d'enginyer (titulació pre-Bolonya), en les seves respectives especialitats.

Ja en el seu moment, la sentència del Tribunal Suprem (sala contenciosa administrativa) de 24 de gener de 2000 (rec. 124/1998) va declarar expressament que el sistema educatiu considera titulats universitaris superiors tant els enginyers com els enginyers tècnics.

Per tant, les administracions públiques haurien de deixar d'emprar el terme "enginyer superior", inexistent en l'ordenament jurídic.

4. En què es diferencien els ensenyaments universitaris oficials de grau i de màster?

Els ensenyaments de Grau tenen com a finalitat l'obtenció per part de l'estudiant d'una formació general, en una o diverses disciplines, orientada a la preparació per a l'exercici d'activitats de caràcter professional (art. 9.1 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials).

En canvi, els ensenyaments de Màster tenen com a finalitat l'adquisició per l'estudiant d'una formació avançada, de caràcter especialitzat o multidisciplinari, orientada a l'especialització acadèmica o professional i a promoure la iniciació en tasques investigadores (art. 10.1 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials).

Són, per tant, els graus universitaris els títols universitaris que estan pensats per a l'accés al mercat laboral i, per això, la llei preveu que l'accés al Grup A dels cossos i escales de la funció pública requereix de forma general el títol universitari de Grau (art. 76 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic).

5. Quins són els títols universitaris oficials de grau i màster universitaris en l'àrea de coneixement de l'enginyeria?

Arran de la implementació de l'EEES, les titulacions acadèmiques universitàries són: **Grau, Màster** i Doctorat, d'acord amb l'article 37 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, després de la seva modificació per la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril.

L'article 4 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, que estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, disposa que els títols universitaris regulats en aquesta norma (Grau, Màster i Doctorat) tindran caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i *habilitaran, en el seu cas, per a la realització d'activitats de caràcter professional regulades*.

Per tant, és important posar l'accent en el fet que la normativa preveu que coexisteixin titulacions acadèmiques universitàries de Grau i de Màster que habilitin professions regulades, amb atribucions professionals reconegudes, i titulacions acadèmiques universitàries de Grau i de Màster que no habiliten professions regulades.

El Reial decret 1393/2007 distingeix clarament la regulació dels títols de Grau i de Màster que habiliten per a l'accés o exercici d'activitats professionals.

GRAU	MÀSTER
(art. 12.9 del Reial decret 1393/2007)	(art. 15.4 del Reial decret 1393/2007)
<i>9. Cuando se trate de títulos que habiliten para el ejercicio de actividades profesionales reguladas en España, el Gobierno establecerá las condiciones a las que deberán adecuarse los correspondientes planes de estudios, que además deberán ajustarse, en su caso, a la normativa europea aplicable. Estos planes de estudios deberán, en todo caso, diseñarse de forma que permitan obtener las competencias necesarias para ejercer esa profesión. A tales efectos la Universidad justificará la adecuación del plan de estudios a dichas condiciones. Hasta la aprobación de la Ley de Servicios Profesionales, excepcionalmente, y sólo en aquellos supuestos en que la normativa comunitaria imponga especiales exigencias de formación, el Gobierno podrá establecer las condiciones a las que se refiere el párrafo anterior, aun cuando el correspondiente título de Grado no habilite para el ejercicio profesional de que se trate pero constituya requisito de acceso al título de Máster que, en su caso, se haya determinado como habilitante.</i>	<i>4. Cuando se trate de títulos que habiliten para el ejercicio de actividades profesionales reguladas en España, el Gobierno establecerá las condiciones a las que deberán adecuarse los correspondientes planes de estudios, que además deberán ajustarse, en su caso, a la normativa europea aplicable. Estos planes de estudios deberán, en todo caso, diseñarse de forma que permitan obtener las competencias necesarias para ejercer esa profesión. A tales efectos la Universidad justificará la adecuación del plan de estudios a dichas condiciones.</i>

6. Quins són els títols universitaris oficials de grau i de màster que habiliten per a l'accés o exercici d'activitats professionals regulades?

A. Titulacions de grau que habiliten professions regulades d'enginyeria tècnica

En execució de l'article 12.9 (per a títols de Grau) del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, es va publicar la Resolució de 15 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Universitats, per

la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres, en què s'estableixen les condicions a les quals s'hauran d'adequar els plans d'estudis conduents a l'obtenció de títols que habilitin per a l'exercici de les diferents professions regulades d'enginyer tècnic.

Amb aquesta finalitat, es declaren professions regulades, d'acord amb la Llei estatal 12/1986, d'1 d'abril, sobre regulació de les atribucions professionals dels arquitectes i enginyers tècnics, les professions de:

- Enginyer tècnic aeronàutic
- Enginyer tècnic agrícola
- Enginyer tècnic forestal
- Enginyer tècnic industrial
- Enginyer tècnic de mines
- Enginyer tècnic naval
- Enginyer tècnic d'obres públiques
- Enginyer tècnic de telecomunicació
- Enginyer tècnic en Topografia

En conseqüència, seran els diferents títols universitaris oficials **de Grau** els que, complint les condicions a les quals s'han d'adequar els plans d'estudi, habilitaran per a l'exercici d'aquelles professions regulades (d'**Enginyeria Tècnica**).

El Ministeri d'Educació, Cultura i Ciència precisa els continguts als quals s'han d'ajustar les sol·licituds de les universitats per a l'obtenció de la verificació dels plans d'estudi previstos en l'article 12.9 (disposició addicional novena del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre).

En execució d'aquesta disposició addicional, el ministeri va aprovar i publicar:

PROFESSIÓ REGULADA*	REQUISITS DEL TÍTOL UNIVERSITARI DE GRAU*
Enginyer tècnic aeronàutic	Ordre CIN/308/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic aeronàutic (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic agrícola	Ordre CIN/323/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic agrícola (BOE núm. 43, de 19 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic forestal	Ordre CIN/324/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic forestal (BOE núm. 43, de 19 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic industrial	Ordre CIN/351/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic industrial (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic de mines	Ordre CIN/306/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic de mines (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).

Enginyer tècnic naval	Ordre CIN/350/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic naval (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic d'obres públiques	Ordre CIN/307/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic d'obres públiques (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic de telecomunicació	Ordre CIN/352/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic de telecomunicació (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).
Enginyer tècnic en Topografia	Ordre CIN/353/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer tècnic en Topografia (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).

*Consten també detallats a l'Annex I del Reial decret 967/2014, de 21 de novembre, l'objecte del qual era regular l'homologació de títols estrangers d'educació superior al seu equivalent a Espanya, així com establir un procediment per determinar les correspondències de les titulacions universitàries anteriors al Pla de Bolonya als nivells del Marc Espanyol de Qualificacions per a l'Educació Superior (MECES).

B. Titulacions de màster que habiliten professions regulades d'enginyeria

En execució de l'article 15.4 (per a títols de Màster) del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, es va publicar la Resolució de 15 de gener de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Universitats, per la qual es publica l'Acord de Consell de Ministres, en què s'estableixen les condicions a les quals s'hauran d'adequar els plans d'estudis conduents a l'obtenció de títols que habilitin per a l'exercici de les diferents professions regulades d'enginyer.

Es declaren professions regulades amb aquesta finalitat:

- Enginyer aeronàutic
- Enginyer agrònom
- Enginyer de camins, canals i ports
- Enginyer industrial
- Enginyer de mines
- Enginyer forestal
- Enginyer naval i oceànic
- Enginyer de telecomunicació

En conseqüència, seran els diferents títols universitaris oficials **de Màster** els que, complint les condicions a què s'han d'adequar els plans d'estudi, habilitaran per a l'exercici d'aquelles professions (d'**Enginyeria**).

El Ministeri d'Educació, Cultura i Ciència precisa els continguts als quals s'han d'ajustar les sol·licituds de les universitats per a l'obtenció de la verificació dels plans d'estudi previstos en l'article 15.4 (disposició addicional novena del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre).

En execució d'aquesta disposició addicional, el ministeri va aprovar i publicar:

PROFESSIÓ REGULADA*	REQUISITS DEL TÍTOL UNIVERSITARI DE GRAU*
Enginyer aeronàutic	Ordre CIN/312/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer aeronàutic (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer agrònom	Ordre CIN/325/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer agrònom (BOE núm. 43, de 19 de febrer de 2009).
Enginyer de camins, canals i ports	Ordre CIN/309/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer de camins, canals i ports (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer industrial	Ordre CIN/311/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer industrial (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer forestal	Ordre CIN/326/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer forestal (BOE núm. 43, de 19 de febrer de 2009).
Enginyer de mines	Ordre CIN/310/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer de mines (BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009).
Enginyer naval i oceànic	Ordre CIN/354/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer naval i oceànic (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).
Enginyer de telecomunicació	Ordre CIN/355/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer de telecomunicació (BOE núm. 44, de 20 de febrer de 2009).

*Consten també detallats a l'Annex I del Reial decret 967/2014, de 21 de novembre, l'objecte del qual era regular l'homologació de títols estrangers d'educació superior al seu equivalent a Espanya, així com establir un procediment per determinar les correspondències de les titulacions universitàries anteriors al Pla de Bolonya als nivells del Marc Espanyol de Qualificacions per a l'Educació Superior (MECES).

7. Quins són els títols universitaris oficials de grau i màster que no habiliten per a l'accés o exercici d'activitats professionals regulades?

D'acord amb l'article 4 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, hi pot haver títols universitaris de Grau o de Màster que no habilitin per a la realització d'activitats de professions regulades, atès que la universitat corresponent haurà confeccionat el pla d'estudis sense atendre les ordres CIN del Ministeri d'Educació, Ciència i Esports.

Per tant, poden existir centenars de títols universitaris de Grau i Màster en l'àrea de coneixement de l'enginyeria que no habilitin cap professió regulada.

Exemples:

NOM DEL GRAU	UNIVERSITAT	CODI RUCT*	HABILITA UNA PROFESSION REGULADA
Grau en Enginyeria Biomèdica	Universitat Politècnica de Catalunya	2501069	No habilita
Grau en Enginyeria de Materials	Universitat Politècnica de Catalunya	2501982	No habilita
Grau en Enginyeria d'Organització Industrial	Universitat de Vic	2501699	No habilita
Grau en Enginyeria en Tecnologies Industrials	Universitat de Sevilla	2502302	No habilita

Cal dir que el fet que una titulació universitària no habiliti una professió regulada no hauria de suposar que hagi de ser descartada en un procés selectiu d'accés al Grup 1, atès que s'han de valorar les funcions exigides per al lloc de treball o plaça i els coneixements que atorguin les titulacions. A més a més, els processos selectius s'han de regir pels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat (art. 103.3 de la Constitució espanyola).

8. Quina eina permet saber si un títol universitari oficial de grau o de màster habilita una professió regulada?

Com s'ha constatat, en l'àmbit de les noves titulacions universitàries que habiliten professions regulades de l'àrea de coneixement de l'enginyeria ens trobem que:

Títol Grau = professió regulada d'enginyer tècnic

Títol Màster = professió regulada d'enginyer

Cal recordar que les universitats tenen autonomia per establir les denominacions dels títols de Grau i Màster, sense cap més límit que siguin conformes al contingut del títol i no indueixin a confusió (disposició addicional dinovena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats; art. 9 i 10 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre).

En conseqüència, en els processos selectius s'hi podran presentar aspirants, que aportaran titulacions de Grau o, si una llei estatal ho permet expressament, de Màster de l'àrea de coneixement de l'enginyeria, que podran tenir diferents denominacions, però cal tenir present que la denominació de la titulació universitària, *per se*, no informa si habilita o no una concreta professió regulada.

Aquesta informació s'haurà de consultar en el Registre d'Universitats, Centres i Títols (RUCT): <<https://www.educacion.gob.es/ruct/home>>.

Un cop a dintre, es recomana accedir per la secció Títols i omplir els camps d'universitat, denominació del títol, nivell acadèmic (Grau o Màster), branca (Enginyeria i Arquitectura), o almenys aquells de què es disposi.

Exemple 1: El RUCT informa que el Grau en Enginyeria Mecatrònica de la Universitat de Vic, codi de títol 2500631, no habilita cap professió.

En canvi, el Grau en Enginyeria Mecatrònica de la Universitat de Saragossa, codi de títol 2502329, habilita la professió d'enginyer tècnic industrial, atès que va ser elaborat d'acord amb l'Ordre CIN/351/2009.

Exemple 2: El RUCT informa que el Grau en Enginyeria de l'Energia de la Universitat Politècnica de Catalunya, codi de títol 2500782, no habilita cap professió regulada.

En canvi, el Grau en Enginyeria de l'Energia de la Universitat de Lleó, codi de títol 2501602, habilita la professió d'enginyer tècnic de mines, atès que va ser elaborat d'acord amb l'Ordre CIN/306/2009.

9. La regulació de la correspondència dels títols d'enginyer i d'enginyer tècnic al de màster i grau, respectivament, i l'accés a la funció pública

En data 22 de novembre de 2014, es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat el Reial decret 967/2014, de 21 de novembre, l'objecte del qual era regular l'homologació de títols estrangers d'educació superior al seu equivalent a Espanya, així com establir un procediment per determinar les correspondències de les titulacions universitàries anteriors al Pla de Bolonya als nivells del Marc Espanyol de Qualificacions per a l'Educació Superior (MECES).

En relació amb aquest últim aspecte, la norma estableix un procediment per fer una correspondència (no convalidació) de les titulacions d'arquitecte, enginyer, llicenciat, arquitecte tècnic, enginyer tècnic i diplomat emeses amb anterioritat al marc europeu d'educació superior als diversos nivells actuals de Grau i Màster.

És important precisar que aquest Reial decret no estableix les correspondències de titulacions, sinó que estableix el procediment per arribar-hi.

Han estat els successius acords del Consell de Ministres els que han establert, títol a títol, la correspondència de titulacions.

Exemples:

- Els títols oficials universitaris d'enginyer tècnic industrial, en les especialitats en Electricitat, Electrònica Industrial, Mecànica, Química Industrial i Tèxtil, es corresponen amb el nivell 2 del MECES (Grau) (Resolucions de 21 de juliol, de 2015, de la Direcció General de Política Universitària, per les quals es publiquen els acords del Consell de Ministres de 10 de juliol de 2015 – BOE núm. 192, de 12 d'agost de 2015).
- El títol oficial universitari d'enginyer industrial es correspon amb el nivell 3 del MECES (Màster) (Resolució de 21 de juliol, de 2015, de la Direcció General de Política Universitària, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 10 de juliol de 2015 – BOE núm. 192, de 12 d'agost de 2015).

El que sí que estableix el Reial decret 967/2014 era que les resolucions de correspondència dels títols a un determinat nivell del MECES **“causaran els efectes acadèmics i professionals, de conformitat amb la normativa sectorial corresponent”** (art. 24.6).

No obstant això, la disposició addicional vuitena d'aquest Reial decret estableix que:

“Disposició addicional vuitena. Titulació per a l'ingrés en les Administracions Públiques.

Allò previst en aquest Reial decret no resulta d'aplicació al règim de titulacions exigible per a l'ingrés en les Administracions Públiques, que es regirà, en tot cas, per allò previst en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i la resta de la seva normativa específica que resulti d'aplicació”.

Aquesta disposició addicional ha estat objecte de més d'una desena de recursos contenciosos administratius davant el Tribunal Suprem.

El Tribunal ha declarat adequada a legalitat aquesta disposició addicional:

*“La remisión a las normas que regulan el acceso a la Función Pública no determina que los títulos del sistema anterior (arquitecto, ingeniero, licenciado, arquitecto técnico, ingeniero técnico, diplomado) dejen de tener valor a los efectos de acceso a las Administraciones Públicas; y tampoco que los poseedores de títulos extranjeros homologados no puedan acceder al empleo público más que obteniendo un título español. Supone, simplemente, la constatación de que el sistema de acceso al empleo público se regula por la legislación que le es propia (el Estatuto Básico del Empleado Público y la normativa complementaria), a la que habrá de estarse en todo caso cuando de la incorporación a la Función Pública se trate, habida cuenta que el Real Decreto 967/2014, de 21 de noviembre, aquí impugnado, no constituye desarrollo, complemento o concreción de aquella legislación específica”.*¹

Si no existeix cap altre pronunciament en sentit contrari en la resta de recursos en curs amb data d'aquesta Guia, s'ha d'entendre que els efectes de la correspondència dels títols d'enginyer i d'enginyer tècnic no s'apliquen en relació amb les titulacions per a l'ingrés en les administracions públiques.

---

1. Sentència del Tribunal Suprem 612/2016, de 15 de març de 2016 (rec. 964/2015).

III.BLOC 2. Els cossos i escales de funcionaris i les titulacions exigides

1. Quin és el vigent sistema de cossos i escales de funcionaris i quines titulacions hi donen accés

Fins a la incorporació del denominat **Espai Europeu de l'Ensenyament Superior (EEES) al Dret intern**, regia el sistema previst a la Llei de l'Estat 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública (art. 25):

Grup A: Títol de doctor, llicenciat, enginyer , arquitecte o equivalent
Grup B: Títol d' enginyer tècnic , diplomat universitari, arquitecte tècnic, formació professional de tercer grau o equivalent
Grup C: Títol de batxiller, formació professional de segon grau o equivalent
Grup D: Títol de graduat escolar, formació professional de primer grau o equivalent
Grup E: Certificat d'escolaritat

Per tant, el Grup A inclou els titulats de les diferents enginyeries, en les seves respectives especialitats, mentre que el Grup B inclou els titulats de les diferents enginyeries tècniques, en les seves respectives especialitats.

Arran de la incorporació de l'Espai Europeu de l'Ensenyament Superior (EEES) al dret intern, el sistema canvia i queda regulat, primerament, en la Llei de l'Estat 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (art. 76) i, actualment, en l'article 76 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (LEBEP):

Grup A: L'accés exigeix estar en possessió del títol universitari de Grau, o bé un altre títol universitari, sempre que ho estableixi una norma de rang legal. Aquest grup està dividit en dos subgrups, A1 i A2, però s'aplicarà exclusivament per raó del nivell de responsabilitat de les funcions a desenvolupar i de les característiques de les proves d'accés (per tant, no per raó de la titulació).
Grup B: L'accés exigeix estar en possessió del títol de tècnic superior.
Grup C: C1: Títol de batxiller o tècnic C2: Títol de graduat en Educació Secundària Obligatòria

De l'article 76 de la LEBEP se'n desprenen clarament dues conseqüències:

1a. Per a l'accés al Grup A, el títol exigible és el de Grau (no el Màster universitari). Es pot exigir titulació diferent només si ho estableix una **lleï d'àmbit estatal** (d'acord amb les disposicions finals primera i segona), de forma motivada i no arbitrària.

2a. En tot cas, la classificació dels cossos i escales en cada subgrup del grup A haurà d'estar en funció del nivell de responsabilitat de les funcions a desenvolupar i de les característiques de les proves d'accés, però en cap cas en funció de la concreta titulació exigida per accedir en general al Grup A.

2. Si, de forma general, només el títol universitari oficial de grau dóna accés al grup a, què succeeix amb les titulacions pre-bolonya d'enginyer i d'enginyer tècnic?

Cal tenir present la disposició transitòria tercera el Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic:

“Disposición transitoria tercera. Entrada en vigor de la nueva clasificación profesional.

1. Hasta tanto no se generalice la implantación de los nuevos títulos universitarios a que se refiere el artículo 76, para el acceso a la función pública seguirán siendo válidos los títulos universitarios oficiales vigentes a la entrada en vigor de este Estatuto.

2. Transitoriamente, los Grupos de clasificación existentes a la entrada en vigor de la Ley 7/2007, de 12 de abril, se integrarán en los Grupos de clasificación profesional de funcionarios previstos en el artículo 76, de acuerdo con las siguientes equivalencias:

Grupo A: Subgrupo A1.

Grupo B: Subgrupo A2.

Grupo C: Subgrupo C1.

Grupo D: Subgrupo C2.

Grupo E: Agrupaciones Profesionales a que hace referencia la disposición adicional sexta.

3. Los funcionarios del Subgrupo C1 que reúnan la titulación exigida podrán promocionar al Grupo A sin necesidad de pasar por el nuevo Grupo B, de acuerdo con lo establecido en el artículo 18 de este Estatuto”.

Del text d'aquesta disposició transitòria es pot concloure que:

CONCLUSIÓ 1

Es tracta d'una disposició transitòria i, per tant, regula aspectes temporals (és a dir, de caràcter no permanent) de l'accés a la Funció Pública per part dels titulats universitaris oficials d'enginyer i d'enginyer tècnic (pre-Bolonya).

CONCLUSIÓ 2

Fins que s'entengui que no s'ha generalitzat la implantació dels títols universitaris oficials de Grau:

- Els titulats d'enginyer (títol pre-Bolonya) podran accedir al Grup A1.
- Els titulats d'enginyer tècnic (títol pre-Bolonya) podran accedir al Grup A2.

Un cop generalitzats els títols universitaris oficials de Grau, deixaran de tenir validesa els títols universitaris oficials d'enginyer i d'enginyer tècnic vigents en l'entrada en vigor de l'Estatut bàsic de l'empleat públic de 2007 per accedir a la Funció Pública.

La sentència del Tribunal de Justícia de Catalunya (sala contenciosa administrativa) 780/2015, de 20 d'octubre (rec. 146/2014), defineix aquest període transitori, en els termes següents:

SEXTO.-

[...] El art. 76 de la Ley 7/2007, de 12 de abril, regula los grupos de clasificación profesional del personal funcionario de carrera.

Conforme a esta norma, los cuerpos y escalas se clasifican, de acuerdo con la titulación exigida para el acceso a los mismos, en alguno de los grupos que menciona y que, en lo que ahora nos ocupa, distingue el Grupo A, que se divide en dos Subgrupos A1 y A2.

Para el acceso a los cuerpos o escalas de este Grupo se exigirá estar en posesión del título universitario de Grado. En aquellos supuestos en los que la Ley exija otro título universitario será éste el que se tenga en cuenta.

La clasificación de los cuerpos y escalas en cada Subgrupo estará en función del nivel de responsabilidad de las funciones a desempeñar y de las características de las pruebas de acceso.

En este caso, también ha de tenerse en cuenta la disposición transitoria tercera, que regula la entrada en vigor de la nueva clasificación profesional en los siguientes términos:

1. Hasta tanto no se generalice la implantación de los nuevos títulos universitarios a que se refiere el artículo 76, para el acceso a la función pública seguirán siendo válidos los títulos universitarios oficiales vigentes a la entrada en vigor de este Estatuto.

2. Transitoriamente, los Grupos de clasificación existentes a la entrada en vigor del presente Estatuto se integrarán en los Grupos de clasificación profesional de funcionarios previstos en el artículo 76, de acuerdo con las siguientes equivalencias:

- Grupo A: Subgrupo A1.*
- Grupo B: Subgrupo A2.*

La norma transitoria persigue que se respeten los principios de mérito y capacidad en todos los procesos selectivos que se puedan ir convocando antes de que se implementen las nuevas titulaciones, es decir, ante un cambio normativo de gran calado en el ámbito universitario.

Lo que regula es el sistema de acceso una vez implantado el nuevo modelo de enseñanzas universitarias y que afecta a los antiguos títulos superiores configurando un nuevo título universitario de grado que no se corresponde con el anterior. La disposición transitoria establece unas pautas a aplicar en dicho periodo transitorio pues siguen coexistiendo las titulaciones anteriores: de Grado inferiores a las Licenciaturas, Master y Doctorado.

Toda implantación de nuevas enseñanzas (universitarias o no) ha necesitado siempre una regulación transitoria para permitir a aquellos que han adquirido sus competencias con anterioridad y que no poseen los nuevos requisitos para adquirir unas competencias superiores, articulándose las medidas que procedan en cada caso para que quienes posean titulaciones anteriores puedan alcanzar la nueva titulación y no queden fuera el mercado laboral (complemento mediante cursos, másteres, etc.).

Por ello, no se puede admitir que exista una equivalencia entre el nuevo grado que ofrecen las actuales enseñanzas universitarias con el título de grado del sistema anterior por lo que aquellos que posean dicha titulación inferior si desean acceder a un puesto de trabajo A1 deberán complementar sus estudios mediante algunos de los mecanismos que la enseñanza universitaria articule para ello y cuya superación acreditará que han asumido las competencias profesionales correspondientes y que, en el ámbito de la función pública, se encuadran en el contenido funcional del puesto de trabajo a proveer.

CONCLUSIÓ 3

¿Quan s'ha d'entendre que s'ha generalitzat la implantació dels nous títols universitaris de Grau a l'efecte d'aplicar exclusivament l'article 76 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i que, per tant, la seva disposició transitòria tercera deixa de tenir vigència, i, en conseqüència, les administracions no podran convocar en processos selectius els titulats universitaris oficials d'enginyer i d'enginyer tècnic (títol pre-Bolonya)?

La frase *“hasta tanto no se generalice la implantación de los nuevos títulos universitarios a que se refiere el artículo 76”* es refereix a un moment temporal indeterminat.

Per una banda, cal recordar que el Procés de Bolonya es va incorporar plenament l'any 2007 al dret intern en l'àmbit dels títols acadèmics universitaris amb la reforma de la Llei orgànica 6/2001, d'universitats, a través de la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril, mentre que en l'àmbit de l'accés a la funció pública es va publicar també la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Ambdues lleis van ser publicades en el BOE núm. 89, de 13 d'abril de 2007.

Per l'altra, cal tenir present que l'article 76 i la disposició transitòria tercera del vigent Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, tenen el mateix ordre i redacció que en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Si s'interpreta que la implantació dels nous títols és en l'àmbit acadèmic, es pot concloure que estan generalitzats, atès que aquests títols universitaris de Grau són vigents i s'estan impartint a les universitats.

A partir de 2007, les universitats van poder aprovar els plans d'estudi dels nous títols, que varen ser verificats pels consells d'universitats, varen ser informats per ANECA o l'organisme d'avaluació de la comunitat autònoma corresponent i varen passar per Acord de Consell de Ministres, mitjançant el qual es declara l'establiment del caràcter oficial del títol i la seva publicació al Registre d'Universitat, Centres i Títols del Ministeri d'Educació i Ciència, i la seva corresponent publicació al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

A partir de 2013, varen sortir les primeres promocions de nous titulats universitaris de Grau en l'àrea de coneixement de l'enginyeria, que va ser el moment que va determinar la generalització d'aquests títols.

Si, en canvi, s'interpreta la implantació dels nous títols en virtut del nombre de nous titulats en el mercat, les variables interpretatives es poden multiplicar.

Sobre l'aplicació de l'article 76 i/o la disposició transitòria tercera de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, els pronunciaments judicials han anat evolucionant a mesura que anaven transcorrent els anys.

L'any 2013, el **Tribunal Constitucional** es va pronunciar en la sentència 33/2013, de 12 de març (rec. 5060/2012) en els termes següents:

Cuarto.

*Aunque el órgano judicial nos propone como parámetro de control de la disposición cuestionada los arts. 22.1 y 25 de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la Función Pública, lo cierto es que, cuanto se adoptó la resolución administrativa impugnada en el proceso a quo, se encontraba vigente la Ley 7/2007, de 12 abril, del estatuto básico del empleado público (LEEP), que entró en vigor con carácter general en el plazo de un mes a partir de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado", que se produjo el 13 de abril de 2007, y que sustituyó también con carácter general a la Ley 30/1984. No obstante, determinados aspectos de la nueva Ley no son plenamente aplicables: **así, la nueva clasificación profesional de los funcionarios de carrera establecida en el art. 76 LEEP para sustituir a la clasificación del art. 25 de la Ley 30/1984 no es aplicable mientras no se generalice la implantación de los nuevos títulos universitarios (disposición transitoria tercera LEEP).***

Aquesta era una manifestació que es podia entendre coherent amb la situació existent al març de 2013 (data de la sentència), atès que en aquella època no es podia parlar evidentment d'una implantació generalitzada dels títols universitaris de Grau, ja que pels volts d'aquell any varen començar a sortir les primeres promocions de titulats universitaris oficials de Grau.

El 2016, tres anys més tard, amb la proliferació de promocions de graus universitaris, interessa portar a col·lació la **sentència del Tribunal Suprem (Sala 3a) de 9 de març de 2016 (rec. 341/2015)**.

El supòsit de fet era la convocatòria de procés selectiu de 5 places d'**enginyer industrial** (enginyeria/professió regulada) al servei de la Comunitat Foral de Navarra, establint com a requisit "*estar en posesión del título de Ingeniero Industrial o equivalente o en condiciones de obtenerlo en la fecha en que termine el plazo de presentación de solicitudes*".

L'interessat havia aportat el títol de graduat en Enginyeria Elèctrica, i l'Administració va declarar la impossibilitat de nomenar-lo (malgrat superar les proves selectives i ser inclòs en la proposta de nomenament del Tribunal Qualificador), perquè considerava que l'interessat no reunia el requisit de titulació: ni tenia el títol d'enginyer industrial, ni el Màster que l'habilitava per a l'exercici de la professió regulada d'enginyer industrial (títol d'acord amb l'Ordre CIN/311/2009, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen els requisits per a la verificació dels títols universitaris oficials que habilitin per a l'exercici de la professió d'enginyer industrial).²

El Tribunal Suprem evidencia que la titulació de Grau universitari és l'única que es pot exigir per optar al Grup A (A1 o A2) de la Funció Pública, sempre que no existeixi una llei que exigeixi una altra titulació diferent, de manera que hi haurà d'haver una justificació d'aquest títol:

SÉPTIMO.-

[...] 2.- El artículo 76 del EBEP establece sin ningún género de dudas que el título universitario de Grado es válido y suficiente para el acceso a los cuerpos y escalas funcionariales del grupo A con esta única salvedad: "En aquellos supuestos en los que la ley exija otro título universitario será este el que se tenga en cuenta".

2. BOE núm. 42, de 18 de febrer de 2009.

Y en el caso aquí enjuiciado ni los actos administrativos objeto de impugnación, ni la Administración demandada en la instancia, han invocado una norma con rango de ley que establezca la necesidad de un título distinto al de Graduado para el ejercicio profesional que conlleva la plaza a la que estaba referido el proceso selectivo litigioso.

El Tribunal Suprem no proclama de forma expressa l'acabament de la disposició transitòria tercera de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, però el que és evident és que aquesta sentència del Tribunal Suprem declara, de forma clara i palmària, que l'article 76 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic és plenament vigent amb data de 2016.

CONCLUSIÓ 4

L'aplicació, en el seu cas, de la disposició transitòria tercera de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic no exclou la vigència de l'article 76 del mateix text legal, d'acord amb la citada sentència del Tribunal Suprem (Sala 3a) de 9 de març de 2016 (rec. 341/2015).

CONCLUSIÓ 5

L'aplicació de l'article 76 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic no afectarà els drets dels funcionaris titulats en enginyeria i enginyeria tècnica (titulats pre-Bolonya), atès que no pot tenir un efecte retroactiu ja que seria contrari a l'article 9.3 de la Constitució espanyola.

3. Es pot establir com a requisit dels candidats posseir un master universitari oficial en un procés selectiu per a una plaça del grup a?

El títol universitari oficial de Grau és el que dóna accés al Grup A i només si ho estableix una llei d'àmbit estatal, de forma motivada i no arbitrària, es podria exigir el títol universitari oficial de Màster (article 76 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic).

Fins a la data, l'única norma de rang legal que un tribunal ha aplicat com a norma que pot exigir una titulació diferent del Grau és la Llei de funcionaris civils de l'Estat.³

En canvi, no existeix cap llei estatal amb rang legal que habiliti que els ens locals puguin exigir que estiguin en possessió d'un títol universitari diferent del Grau.

En aquest sentit, l'article 76 de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic estableix que els cossos i escales es classifiquen d'acord amb la titulació exigida, no d'acord amb les professions regulades ni les seves atribucions professionals.

Per tant, si una Administració, en virtut de la disposició transitòria tercera, estableix com a requisit de titulació la d'enginyer (titulació pre-Bolonya), caldrà que tingui present que:

- Ho haurà de fer conjuntament amb els graus en l'àmbit de l'enginyeria (en general o de la especialitat corresponent), excepte que hi hagi una llei estatal que els permeti, de forma expressa, establir una titulació diferent del títol universitari oficial de Grau.

3. Sentència de l'Audiència Nacional (sala contenciosa administrativa) 189/2015, d'1 de desembre (rec. 432/2014).

- No hi podrà incloure els màsters que habiliten la professió d'enginyer corresponent si no hi ha una llei estatal que els permeti de forma expressa establir una titulació diferent del títol universitari oficial de Grau, atès que el títol d'enginyer (títol pre-Bolonya) és diferent del Màster universitari que habilita per a l'exercici de la professió d'enginyer corresponent, malgrat que ambdós habilitin una mateixa professió.
- El fet que la disposició transitòria tercera permeti, temporalment, l'accés al Grup A als enginyers (titulats pre-Bolonya) no significa que amplii aquesta opció als màsters universitaris que habilitarien aquella professió regulada, atès que una cosa és el títol universitari oficial i una altra de diferent és la professió regulada.

4. En els processos selectius, és correcte exigir només títols universitaris oficials de grau o, en cas d'habilitació legal, de màster que habilitin professions regulades?

L'article 4 del Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, que estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, disposa que els títols universitaris regulats en aquesta norma (Grau, Màster i Doctorat) tindran caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i habilitaran, en el seu cas, per a la realització d'activitats de caràcter professional regulades.

Per tant, la normativa preveu que coexisteixin titulacions acadèmiques universitàries de Grau i de Màster que habilitin professions regulades, amb atribucions professionals reconegudes, i titulacions acadèmiques universitàries de Grau i de Màster que no habiliten professions regulades.

Per la seva banda, l'article 76 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, estableix que l'accés al Grup A exigeix estar en possessió del títol universitari de **Grau**, o bé un altre títol universitari, sempre que ho estableixi una norma de rang legal, així com que aquest Grup A està dividit en dos subgrups, A1 i A2, però que s'aplicarà exclusivament per raó del nivell de responsabilitat de les funcions a desenvolupar i de les característiques de les proves d'accés (no per raó de la titulació).

Per tant, s'hauria d'entendre que és suficient per accedir al Grup A posseir un títol universitari de Grau en l'àmbit de l'àrea de coneixement de l'enginyeria i que exigir que aquest Grau habiliti una professió regulada podria vulnerar el principi d'igualtat (article 14 de la Constitució espanyola), així com els principis de mèrit i capacitat (article 103.3 de la Constitució espanyola).

En aquest sentit, es postulària la sentència del Tribunal Suprem (Sala 3a) de 9 de març de 2016 (rec. 341/2015), que distingeix l'exercici professional en l'àmbit privat i l'inherent a la funció pública:

SÉPTIMO.-

[...] 3.- Debe señalarse también, como complemento de lo que antecede, que hay diferencias entre el ejercicio profesional en el ámbito privado y el que es inherente al desempeño de la función pública, por lo que pueden ser diferentes las exigencias de titulación dispuestas para esas dos distintas modalidades de ejercicio profesional. Y así es desde el momento en que para el ejercicio funcional no basta con la ostentación de una titulación académica, pues se exige adicionalmente la superación de unas pruebas y procedimientos selectivos dirigidos a justificar que se poseen con un elevado nivel de exigencia los conocimientos teóricos y las destrezas prácticas que son necesarios para la actividad profesional a que esté referido el puesto funcional de que se trate.

4.- La suficiencia para el ejercicio de actividades de carácter profesional de las enseñanzas correspondientes al ciclo de Grado, así como del título de Graduado o Graduada correspondiente a ellas, lo dispone también el artículo 9.1 del Real Decreto 1393/2007, de 29 de octubre (por el que se establece la ordenación de las enseñanzas universitarias oficiales); y su artículo 12.4 establece asimismo que el título de Graduado o Graduada podrá estar adscrito, entre otras, a la rama de conocimiento de “Ingeniería y Arquitectura”.

Y lo anterior es coherente, por otra parte, con el proceso de construcción del Espacio Europeo de Educación Superior iniciado por la denominada Declaración de Bolonia de 1999 (en cuyo marco dice moverse el preámbulo de ese Real Decreto 1393/2007), ya que dicha declaración señala como uno de sus objetivos la adopción de un sistema basado principalmente en dos ciclos principales, respectivamente de primer y segundo nivel, y afirma que el título otorgado al final del primer ciclo será utilizable como cualificación en el mercado laboral europeo.

5.- Frente a lo que se esgrime en los escritos de oposición al recurso de casación, no puede compartirse que la exigencia para el ejercicio profesional de una titulación distinta a la de Graduado y Graduada resulte de lo dispuesto en los artículos 37 y concordantes de la Ley 6/2001, de 21 de diciembre de Universidades; pues tales preceptos no se pronuncian sobre la habilitación profesional que comportan los títulos universitarios”.

5. Com afecta l'article 76 de la Llei de l'Estat de l'estatut bàsic de l'empleat públic als cossos de funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya?

Els funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya es troben inclosos o bé en els cossos d'Administració General, o bé en els cossos d'Administració Especial, en el que es troba el cos de titulats superiors.

Tant el Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (art. 19), com la Llei 9/1986, de 10 de novembre, de Cossos de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya (art. 1) no han estat actualitzats, a data de la present Guia, pel que fa a les titulacions que donen accés al Grup A, de forma que mantenen que cal estar en “possessió del títol de doctor, de llicenciat, d'enginyer o d'arquitecte”, amb l'exclusió indèguda d'aquelles persones que posseeixin el títol de grau, que és el que exigeix l'article 76 de la LEBEP.

L'article 76 de la LEBEP, és legislació bàsica, d'acord amb el seu article 1 i la seva disposició final primera.

En aquest sentit, s'ha manifestat la sentència del Tribunal Suprem (Sala 3a) de 9 de març de 2016 (rec. 341/2015) (FJ setè).

“1.- El artículo 76 de la Ley 7/2007 es de obligada observancia en todas las Comunidades Autónomas, ya que, según lo establecido en el artículo 1 y en la disposición final primera de dicho texto legal, las disposiciones del Estatuto contenido en el mismo constituyen bases del régimen estatutario de los funcionarios públicos incluidos en su ámbito de aplicación dictadas al amparo del artículo 149.1.18ª de la Constitución; y su artículo 2 expresamente incluye dentro de su ámbito de aplicación al personal funcionario al servicio de las Administraciones de las Comunidades Autónomas”.

En conseqüència, els processos selectius en els cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya per proveir llocs de treballs del Grup A hauran d'incloure als titulats universitari de grau.

6. Taula d'exemples de redacció del requisit de titulació i la seva valoració

Els supòsits de fet previstos en la taula següent han estat extrets de les bases de convocatòria de processos selectius d'administracions locals dels darrers anys, la valoració dels quals es predicable a supòsits anàlegs o en altres especialitats de l'enginyeria.

GRUP	REQUISIT DE TITULACIÓ	VALORACIÓ
A1	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria	CORRECTA
A1	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria (especialitat corresponent)	CORRECTA
A1	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria i enginyer	CORRECTA* *Respecte a l'enginyer, en cas que es consideri que encara és d'aplicació la disposició transitòria tercera de la LEBEP.
A1	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria (especialitat corresponent) i enginyer (especialitat corresponent)	CORRECTA* *Respecte a l'enginyer, en cas que es consideri que encara és d'aplicació la disposició transitòria tercera de la LEBEP.
A1	Graduat en Enginyeria Industrial	INCORRECTA* *Aquest redactat indueix a la confusió respecte a la professió regulada d'enginyer i els títols que l'habiliten. Els títols que habiliten la professió regulada d'enginyer industrial són el títol d'enginyer industrial (pre-Bolonya) i els màsters que compleixin l'Ordre CIN/311/2009, de 9 de febrer, no pas el títol de Grau. Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria industrial.
A1	Enginyeria Superior o Grau equivalent	INCORRECTA* *Respecte al qualificatiu de "superior" de l'Enginyeria, vegeu la pregunta 3 del Bloc I. *No es pot parlar de graus equivalents a les enginyeries, atès que els títols que habiliten les enginyeries són els Màster, mentre que per a les enginyeries tècniques és el Grau. *Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria o enginyer.
A1	Enginyeria Industrial Superior	INCORRECTA* *No preveu l'accés als títols de Grau (art. 76 LEPBP). *Respecte al qualificatiu de "superior" de l'Enginyeria Industrial, vegeu la pregunta 3 del Bloc I. *Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria industrial o enginyer industrial.

A1	Enginyer industrial o Màster habilitant	<p>INCORRECTA*</p> <p>*No preveu l'accés als títols de Grau (art. 76 LEPBP).</p> <p>*Respecte als màsters habilitants, vegeu pregunta 3 del Bloc II.</p> <p>*Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria industrial o enginyer industrial.</p>
A1	Enginyeria Industrial Superior o Graduat en Enginyeria més Mestratge Universitari d'Enginyeria Industrial d'Habilitació (Ordre CIN/311/2009)	<p>INCORRECTA*</p> <p>*Respecte al qualificatiu de "superior" de l'Enginyeria Industrial, vegeu la pregunta 3 del Bloc I.</p> <p>*Exigir un complement de formació respecte al Grau, com seria un Màster, vulneraria l'art. 76 LEBEP que exigeix només el Grau. Només es permet una titulació diferent del Grau en cas que existeixi una llei de rang estatal que habiliti exigir una altra titulació.</p> <p>*Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria industrial o enginyer industrial.</p>
A2	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria o enginyer tècnic	<p>CORRECTA*</p> <p>*Respecte a l'enginyer tècnic, en cas que es consideri que encara és d'aplicació la disposició transitòria tercera de la LEBEP.</p>
A2	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria (especialitat corresponent) o enginyer tècnic (especialitat corresponent)	<p>CORRECTA*</p> <p>*Respecte a l'enginyer tècnic (especialitat corresponent), en cas que es consideri que encara és d'aplicació la disposició transitòria tercera de la LEBEP.</p>
A2	Graduat en l'àmbit de l'enginyeria o equivalent	<p>INCORRECTA*</p> <p>*Si la voluntat de l'Administració, quan afegeix "o equivalent", és incloure-hi les enginyeries tècniques (títols pre-Bolonya), cal recordar que la disposició addicional vuitena del Reial decret 967/2014 estableix que les correspondències de titulacions no són aplicables a l'ingrés en les Administracions.</p> <p>*Es recomanaria: Graduat en l'àmbit de l'enginyeria o enginyer tècnic.</p>

Guia per als processos selectius de personal al servei de les administracions públiques

Titulacions universitàries oficials en l'àrea de coneixement de l'enginyeria

Revisió 0

Aprovat el 2 de novembre de 2016

ENGINYERS | BCN

COL·LEGI D'ENGINYERS GRADUATS
I ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS
DE BARCELONA

Formen part de la Mesa d'Enginyeria Tècnica i de Graduats en Enginyeria de Catalunya (METGEC):

